

ÖNCÜ KADINLAR

<http://kadin.muhendisler.googlepages.com/onculer>

Nefise Akçelik . İNŞAAT MÜHENDİSİ .

Nefise ile ilgili yazmaya nereden başlamak lazım. Kızım " Anne, yazı onun iyi bir mühendis olması üzerine olmasın, onu zaten herkes bilir, iyi bir insan olduğu yazılmalı" diyor.

En son görüşmemiz çarpıcı biçimde aklımda. Nefise, işe gidemeyecek durumda olduğu için, emekliliğini istediğini, devletin odasını, makamını işgal etmemek gerektiğini söylüyor; amiri emeklilik dilekçesini, sen bize daha lazımsın gerekçesi ile kabul etmemiş bile olsa.

Nefise hiç yılmadı. Benim, bizim yıldıığımız, vazgeçtiğimiz zamanlar çok oldu. O hep haksızlığa karşı çıkma gücünü, her şeye rağmen çalışma kuvvetini buldu. Hep gıpta ile baktığım bir kişi oldu.

Nefise Akçelik:

1955'de Tekirdağ'ın Muratlı ilçesinde doğar; 1976 yılında KTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü'nü bitirir. 1978 yılında Karayolları Genel Müdürlüğü Teknik Araştırma Dairesi Başkanlığı Zemin Mekaniği ve Tünel Şube Müdürlüğü'nde göreve başlar. 1979'da Oya doğar. 1989'da teknik şef unvanını ve Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Geoteknik Anabilim Dalı'ndan yüksek lisans derecesini alır, aynı yıl Oğuz dünyaya gelir. Zaman içerisinde tünel ve sanat yapıları şefi, şube

müdür yardımcılığı ve şube müdürlüğü görevlerine atanır. Meslek hayatında 200'ün üzerinde tünel ve geoteknik proje çalışması gerçekleştirir. Tünel projelendirmesi ve inşaatı ve karayolu mühendislik hizmetleri ile ilgili şartnameler hazırlar; tünel yapımında karşılaşılan problemler ve karayollarında zayıf zemin problemleri ve önlemleri konulu iki kitap yazar; ulusal ve uluslararası konferanslarda 21 makalesi yayınlanır.

Bir mesai arkadaşı, Türkiye'de uzunluğu 1000m'nin üzerinde olan tünellerden bahsedilir hale gelmesinin Nefise sayesinde gerçekleştiğini söylüyor; Hazine Müsteşarlığı binasının temel projesini kazıklı temelden radye temele çevirerek devlet hesabına büyük fayda sağladığından bahsediyor. Yine arkadaşları yüksek lisans, doktora yapmak isteyen herkesi koşulsuz desteklediğini anlatıyorlar. Ben birlikte çalıştığı kadın mühendisleri ayrıca desteklediğini, teşvik ettiğini, hastalığında onlardan emeğini esirgemediğini biliyorum.

Tedavisine ara veriyor; Ekim 2002'de ITA Uluslararası Tünelcilik Birliği'nin İstanbul'da düzenlediği Yeraltı Yapılarının Kullanımı Konferansının organizasyonunda yer alıyor ve konferansa 6 makale ile katkıda bulunuyor. Prof. Dr. Rökhar, tünelcilik konusunda dünya otoritelerinden birisi, Türkiye'deki karayolu tünelciliğinin gelişmesine katkısından dolayı, Nefise'yi kürsüde bir sürpriz yaparak kutluyor. Konferans sonrası

fotoğraflara, konferans kitabına baktığımız, üzerine konuştuğumuz güzel bir an olarak hatırlımda. Keşke Nefise'yi daha derinden daha yakından tanısaydım diyorum...

5.10.2003 tarihinde vefat eden Nefise'nin anısına Karayolları Genel Müdürlüğü, projelendirmesinde ve inşaatında çok emeği geçen Nefise'nin adının, trafiğe açıldığı zaman Türkiye'nin en uzun karayolu tüneli olacak Hapan Tüneli'ne verilmesi yönünde karar alıyor.

Fakat gerici düşünce bir yerlerden boy veriyor, tünelin adının değiştirilmesini ve Nefise Akçelik adının "daha kısa" bir tünel verilmesinin daha uygun olacağını belirtiyor. Bu zihniyet hayatının her döneminde yalnız ülkesinin yararına çalışmış bir kadın mühendisin adının Türkiye'nin en uzun tüneline verilmesine dayanamıyor. Bilmedikleri, tünelin "Nefise Akçelik" adı ile dünya literatürüne girdiği.

7-12 Mayıs 2005'de düzenlenen 31. ITA Dünya Tünelcilik Kongresi Bilimsel ve Teknik Komite'de Nefise Akçelik anısına adına atıf yapıyor; hemen her sunumda adı anılıyor. Kongre kitabında "Karadeniz Sahil Yolu Projesi Nefise Akçelik ve Asarkaya Tüneli Deformasyonları ve İyileştirme Çalışmaları" başlıklı bir de makale yer alıyor.

Bu benzeri görülmemiş doğallıktaki ve sadelikteki insan, toprağını vatan yapanlar katındadır şimdi.

Gülru Yıldız
İnşaat Mühendisi

EMMY NOETHER . MATEMATİKÇİ .

Emma Noether kadınların ikinci sınıf vatandaş olduğu ve birçok haktan yoksun bırakıldığı bir dönemde yılmadan usanmadan kendini kabul ettirmiş bir matematikçidir.

23 Mart 1881 yılında Almanya'da doğan Amalie Emmy Noether'in babası, Erlangen Üniversitesi'nde Matematik Profesörü, annesi ise zengin bir ailenin kızı idi.

Emmy, okulda aritmetik ve lisan eğitimi aldı. Ancak kız olduğu için kolej hazırlık okulu olan Gymnasium'a girmesine izin verilmemiştir. Babası gibi kariyer yapmak isteyen Emmy'ye, aldığı ikinci eğitim sayesinde sadece kız okulunda, Fransızca ve İngilizce öğretmenliği yapmasına izin verildi. Fakat Emmy yılmadı ve üniversitede matematik okumaya karar verdi.

Üniversiteye girebilmek için, bir sınav vermesi ve bu sınava katılmak için hocalarından izin alması gerekiyordu. Erlangen Üniversitesi'nde matematik derslerine dinleyici olarak katılarak hocalardan sınava girme iznini aldı ve sınavı başarı ile geçti. Sınav sonucunda önce Erlangen, daha sonra da Göttingen Üniversiteleri'nde misafir öğrenci olma hakkını kazandı. Zira bu üniversitelerde kız öğrencilere kredili ders vermek yasaktı. 1904 yılında Erlangen Üniversitesi kapılarını kız öğrencilere açmaya karar verdi ve Emmy babasının bulunduğu üniversiteye geri döndü. 1908 yılında cebirsel matematik alanından "summa cum laude" derecesi ile mezun oldu. Bu üniversiteyi bitirirken alınabilecek en yüksek derece idi.

2006 yılında bile, hâlâ, kadınlar, eşit statüde bir iş için, erkeklerden daha az ücret alıyorlar. Yaklaşık bir asır boyunca değişen fazla bir şey olmamış sanki.

1908 yılında, Emmy Noether, "Circolo Matematico di Palermo"ya katılmak üzere davet edildi. 1909 yılında da, Alman Matematik Kurumu'na katılmak üzere davet edildi. Ancak bütün bunlar bile Almanya'da bir üniversitede maaşlı bir pozisyon bulmasına yetmedi.

7 yıl boyunca Erlangen Üniversitesi'nde ücretsiz olarak hizmet verdi. Babası hastalandığında, yardımcısı olarak ders verdi. 1915 yılında, Emmy'nin danışman hocaları, Felix Klein ve David Hilbert, kendisini, hiçbir karşılık almadan, Göttingen'deki Matematik Enstitüsü'ne katılmak üzere davet ettiler. Burada, genel görecelik kuramının kilit noktalarını oluşturacak çalışmalar yaptı.

Danışmanı Hilbert'in, Emmy'nin, Göttingen'de fakülte üyesi olması için gösterdiği tüm çabalar, kadın karşıtı kültürel ve bürokratik engellerle karşılaştı ve

başarısızlığa uğradı. Hilbert'in tek başarabildiği, kendi sınıfına, kendi dersine, ücretsiz olarak, Emmy'nin girmesini sağlamak oldu. 1919 yılında Noether, "privatedozent" unvanını alarak para kazanmaya başladı. Ancak parayı veren üniversite değildi. Özel ders gibi, ücretini doğrudan doğruya öğrencilerden alıyordu. 1922 yılında Üniversite, Noether'e, makam ve kâr hariç, küçük bir maaş ile yardımcı profesör pozisyonunu verdi.

Noether'in, soyut cebirin temel taşlarından olan, halka kuramı ve idealler üzerine yaptığı çalışmalar, kendisinin, 1928-1929 yıllarında Moskova Üniversitesi tarafından, 1930 yılında ise Frankfurt Üniversitesi tarafından davet edilmesine sebep olur.

Emmy, Göttingen Üniversitesi'nde hiçbir zaman kalıcı bir pozisyon bulamadı. 1933 yılında ise tüm Yahudi fakülte üyeleri gibi Naziler tarafından sürgün edildi.

Sürgün edilmiş Alman bilim insanlarına yardımcı amaçlayan Amerikan Acil Durum Komitesi, Emmy Noether'e Bryn Mawr College'de profesörlük unvanını sundu ve ilk yıllık maaşını Rockefeller Kurumu'ndan aldı. Anlaşması 1934 yılında 2 yıl daha uzatıldı ve ilk kez tam bir profesör unvanını ve maaşını aldı.

1935 yılında, uterus kanseri oldu ve 14 Nisan'da da öldü.

II. Dünya Savaşı sonrasında, Erlangen Üniversitesi, matematik alanında uzmanlaşmış karma eğitilmiş bir Gymnasium'a Noether adını vererek, onun hatırasını onurlandırdı.

"Neden bilim insanlarının arasında kadınlar azınlıkta" sorusuna en güzel yanıt, Emily'nin yaşamı. Kadınlara erkeklerle aynı zamanda eşit haklar tanınsaydı, bilim adamı kadar bilim kadını da olurdu.

Etı Mizrahi
Matematik Mühendisi

Hedy Lamarr**. Aktris / Fen Bilimci .**

Cesareti ile hayranlık uyandıran bu kadın bilim ve teknoloji alanında varlık göstermiş ilginç kişiliklerden birisidir.

Hedy Lamarr, "Her kadın çekici olabilir; tek yapması gereken aptalca bakmasıdır" tümcesini söyleyen ünlü aktris aynı zamanda "Frekans atlamalı yaygın spektrum" (frequency hopping spread spectrum) buluşunun da sahibi.

İlk Dünya Savaşı'nın başında Avusturya'da doğar. Berlin'de Max Reinherd'in tiyatro okuluna devam eder. 18 yaşında rol aldığı cüretkâr nü sahneleriyle ünlü "Ecstasy" filmi ile tanınır. 1933'de beyazperdede ilk kez çınlıplak soyunma cesaretini gösteren kişidir. Film Amerika'da birçok sahnesi kesilerek oynatılır.

Aynı yıl tanınmış bir askeri uçak fabrikasının genel müdürü olan altı kocasından ilki Fritz Mandal ile evlenir. Hitler ve özellikle Mussolini ile yakın ilişkide olan kocasının yanında Viyana sosyetesinin en alımlı kadınlarından birisi olur. Kocasını Lamarr'ın çıplak görüntüsünü belleklerden silmek için bulabildiği bütün film kopyalarını satın alır. Birçok sıradan insanın sahip olmak istediği bir hayata sahipken, yanına kocasının kendisini takip ettirmek için tuttuğu hizmetçiyi de alarak evlenmesinden bir yıl sonra, Nazi yanlısı ve onlar için çalışan bir kocadan ayrılma cesaretini gösterir ve Londra'ya kaçar. Burada ironik olan Mandal'ın aslen Yahudi olup Nazi gücüne tapınan birisi olarak geçmişini saklayabilmesidir.

Lamar Londra'dan ABD'ye gelir ve Hollywood filmlerinde oynar.

"Frekans atlamalı yaygın spektrum" buluşunun diğer bir sahibi de George Antheil'dir. Antheil mekanik ritimlere ağırlık veren, eserlerinde uçak

pervanesi, zil ve siren sesleri gibi alışılan dışında aletler kullanan Amerikalı bir bestecidir. Antheil ABD'de film müzikleri yapan ve Esquire dergisinde yazan entelektüel bir kişidir. 1939'daki bir yazısında Avrupa'da bir savaş çıkacak olursa savaşın Almanların Polonya'yı işgali ile başlayacağını, Almanların Rusya'ya saldıracağını ve ABD'nin savaşa çekileceğini öngören bir yazardır.

Hedy Lamarr ve George Antheil 1940'da bir kokteylde tanışır. Eski kocası Nazi yanlısı kendisi Nazi karşıtı olan Lamarr radyo kontrollü torpidoların naziler tarafından

yakalanmadan hedeflerine nasıl ulaşabileceklerini Antheil ile tartışmaya başlar. Torpidolarda radyo kontrolü üzerine konuşurlar. Radyo kontrolü fikri yeni değildir, fakat Lamarr'ın "frekans atlama" (frequency hopping) fikri yenidir. Torpidoların yön bulmak için kullandığı radyo frekanslarını sık aralıklarla değiştirebilirse düşman gemileri tarafından yakalanmalarını önlemiş olacaktır.

Konu üzerinde çalışmaya başlarlar. Antheil radyo frekanslarında hızlı değişimin kendi bale müziğinde kullandığı on altı senkronize piyanonun koordine edilmesi gibi elde edileceğini düşünür. Ses dalgalarının frekans

değişimini senkronize eden, üzerinde rasgele delikler açılmış kağıttan rulolardan oluşan buluşları için Amerikan Patent Dairesi'ne başvururlar.

Buluşta kullanılan yöntem göndericinin ve alıcının frekans değişimlerinin senkronize edilmesi ilkesine dayanır. Adı tarihe "Gizli Haberleşme Sistemi" (Secret Communication System) olarak geçen buluşları için patenti alırlar; fakat fikirlerini hayata geçirmeleri çok kolay olmaz. Amerikan Deniz Kuvvetleri, mekanizmanın, Antheil'in bir kol saatine bile sığabilecek boyutta olduğunu ileri sürmesine rağmen, torpido üzerine yerleştirilemeyecek kadar büyük olduğunu iddia eder.

Ancak Frekans Atlama Yöntemi 1957'de Sylvania Elektronik Sistemleri Dairesi tarafından askeri sistemlerde kullanılmak üzere geliştirilir ve 1962 yılında, patentin alımından 20 yıl sonra, Küba'ya gönderilen Amerikan gemilerinde kullanılır; fakat bu sırada Lamarr ve Antheil'in patent hakkı biteli üç yıl olmuştur.

Frekans değişimi ile ilgili daha sonra alınan bir çok patent Lamarr/Antheil patentini bu alanda esas kabul eder. Bu gün kabloz telefonlardan internet bağlantılarına kadar birçok alanda kullanılan sayısal mobil iletişim sistemleri frekans atlama yöntemine dayanmaktadır.

Sırasıyla dört, üç, dört, bir, yedi ve ikişer yıl süren altı evlilik geçirmiş bu ilginç ve cesur kadın, 2000 yılında, 86 yaşında hayattan ayrılmıştır.

2003'te Boeing çalışma prensipleri ile ilgili reklamlarında Hedy Lamarr'dan bilim kadını olarak söz etmiş, aktrisliğine vurgu yapmamıştır.

2005'te Almanca konuşulan ülkelerde ilki düzenlenen "Buluş Yapanlar" günü Hedy Lamarr onuruna gerçekleştirilmiştir.

Gülru Yıldız
İnşaat Mühendisi

RÓZSA PÉTER
. YİNELEMELİ (RECURSİVE)
FONKSİYON TEORİSİNİN
KURUCUSU .

Rózsa Péter (Politzer) savaşa bölünmüş ve sivil çatışmanın yer aldığı, yaşamın kolay olmadığı bir ülkede büyüdü. Matematik teorisine büyük katkılarda bulundu, yaşamında bazı onaylamalar almasına rağmen, ölçümleme (computational) teorisi kurucularının (Gödel, Turing, Churc, Kleene) yanında adının yer alması gerekirken bugün unutuldu. Bunda şüphesiz zamanındaki Doğu Avrupa bilimcileri ile aynı kaderi paylaşır.

Rózsa Péter genellikle "Matematik Güzeldir" başlıklı derslerinde dinleyicilerine "Keşfin sevincini matematikte olduğu biçiminde başka hiçbir alan sunamaz, belki de en büyük insan sevincidir" derdi. Başkasının ağzında bu naif olabilir, onun için zor kazanılmış bir bilgelikti.

Péter Eötvös Loránd Üniversitesi'ne 1922'de kimya çalışmak için kayıt oldu fakat kısa sürede asıl ilgisinin matematik olduğunu keşfetti.

Dünyaca ünlü matematikçilerle çalıştı ve uzun dönemli çalışma arkadaşı, onun ilgisini yinelemeli fonksiyonlara ilk kez yönlendiren László Kalmár ile burada karşılaştı.

1927'de mezun olduktan sonra özel öğretmenlik ve lise öğretmenliği ile geçimini sağladı. 1932'de Zürih'te Uluslararası Matematikçiler Kongresi'nde yinelemeli fonksiyonların matematikte ayrı bir alanda incelenmesini önerdiği bir çalışma sundu. Diğer çalışmaların ardından 1935'te doktorasını aldı. 1937'de Sembolik Mantık Dergisi'nin katılımcı editörlerindendi.

Savaş yıllarında Budapeşte'de çalışmalarına gettoda devam etti. 1943'te, eğitimsiz okuyucular için, sayı teorisi ve mantığı tartıştığı "Sonsuzla Oynamak" isimli bir kitap bastırdı. Pek çok kopyası bombalamalarda yok oldu ve savaş bitene kadar dağıtıma giremedi. Erkek kardeşini ve pek çok arkadaşını ve matematikçi dostlarını faşizm yüzünden kaybetti ve kitabına sonraki basımında ön yazı ile onları hatırlattı.

1945'te, Budapeşte Öğretmenleri Koleji'nde ilk düzenli pozisyonu aldı.

1951'de devletin Kossuth Ödülü'nü kazandığı "Yinelemeli Fonksiyonlar Monographı"nı yayınladı. 1955'ten 1975'e, emekli olana kadar Eötvös Loránd Üniversitesi'nde profesörlük yaptı. Bilgisayar Teorisinde Yinelemeli Fonksiyonlar'ı yayınladı.

Öğrencileri tarafından Rózsa Teyze olarak anıldı ve genç kadınların matematikte yükselmeleri için çalıştı. Doğum günü arifesinde 1977'de öldü. Öğrencisi Ferenct Genzwein ona övgüsünde onun "gerçeklik için bitimsiz arayış'ta 'olgular yalnızca zihin ve ruhun örtülerini açmaya yarayan patlayıcı şeylerdir" düşündüğünü hatırlattı.

MARIE THARP
. JEOFİZİKÇİ .

İlk dünya okyanus tabanlarının haritasını hazırlayan ve Atlas Okyanusu ortası sırtı boyunca uzanan rift vadilerini keşfedenlerden öncü kadın deniz jeofizikçi. Yaptıkları hayatının son yıllarında anlaşıldı. Amerikan Kongre Kütüphanesi, Woodshole Oşinografi Enstitüsü'nün Mary Sears Öncü Kadınlar ödülü, Columbia Üniversitesi'nin modern oşinografi öncülerinden ve erkeklerin hakim olduğu bir alanda öncü kadın olarak Lamont-Doherty Hizmet Ödülü'ne layık görüldü. Bu yıl ölümünden sonra kendi

adını taşıyan burs, 2007-2008 döneminde verilmeye başlanacak.

Michigan'da doğan Marie Tharp'ın babası Tarım Bakanlığı'nda çalışan haritacı, annesi de yabancı dil dersleri veren öğretmendi. Üniversitede okurken seveceği konuyu bulmakta zorlanıyordu. Kadınlar için seçenekler kısıtlıydı, ya öğretmen, sekreter ya da hemşire olabilirdi. Marie daktilo yazamıyor, kan görmeye de dayanamıyordu; öğretmenlik de ona göre değildi. Bu sırada başlayan II. Dünya Savaşı için cepheye giden erkeklerin yerini kızların doldurması kaçınılmaz olmuştu. Michigan Üniversitesi

jeoloji Bölümü ilk defa kapılarını kız öğrencilere de açtı. Eğer Pearl Harbor olmasaydı hiçbir zaman jeoloji okuma fırsatı olmayacaktı. Petrol şirketlerinin jeoloji mezunu kızlara cazip iş teklifleri yapması ise inanılmazdı. Marie'nin aradığı böyle bir şeydi, jeolojide yüksek lisans derecesini aldıktan sonra bir petrol şirketinde çalışmaya başladı. Bir yandan çalışırken bir yandan da Tulsa Üniversitesi'nde matematik okudu. Bilimsel araştırmalarla ilgilenmeye başlamıştı. İş aramak için gittiği New York'ta Columbia Üniversitesi'nde efsanevi deniz jeofizikçisi Maurice Ewing tarafından

yapılan mülakatta sadece "çizim yapabilir misin" sorusuyla jeoloji bölümüne kabul edildi. Ama onun ne matematik derecesi ile ne de jeoloji bilgisi ile hiç ilgilenmemişlerdi. Marie arazide çalışan jeologların haritalarını çizmekle işe başladı. II. Dünya Savaşı sırasında, Ewing ve arkadaşları Amerikan donanması için su derinliğini sürekli ölçen bir alet geliştirmişlerdi. Bu teknolojik gelişmeyle gemilerde alınan sonar kayıtları daha sonra doktora öğrencisi Bruce Heezen'le çalışmaya başlayan Marie detaylı, anlaşılır deniz tabanı morfolojisini tanımlayan profillere dönüştürülmeye başladı. Çizdiği okyanus tabanı profillerini haritada yerleştiren Marie'nin dikkatini profillerde ortaya çıkan V-şeklinde derin vadiler çekmeye

başlamıştı. Profilleri yanyana yerleştirdiğinde bu vadiler Atlas Okyanusu'nun ortasını takip ediyordu. Marie bunların Yeri oluşturan tektonik levhaların birbirinden uzaklaştığı rift vadisi olabileceğini söylediğinde Bruce inanmadı; hatta Marie'nin yorumunu "kadınsı" buldu. O sıralarda kıtaların uzaklaşmasına inanmak imkansızdı. Ama Marie için rift vadisi gerçektir; her yeni profilde bu daha da belirginleşiyordu. Heezen and Tharp yaklaşık 18 yıl birlikte çalıştılar. Heezen Lamont'un araştırma gemisi Vema'da veri topluyor; Tharp'ta Lamont'ta bu kayıtlardan haritaları oluşturuyordu. Henüz kadınların gemilerde çalışmaları uygun değildi. Tharp 1965 yılından sonra MIT'nin Wooshoole Oşinografik

Enstitüsü'ne ait Atlantis araştırma gemisinde veri toplamaya başlayabildi. Denizaltı depremlerinin de kaydedildiği ilk sistematik detaylı okyanus haritalama çalışmasında toplanan bu veriler Tharp'ın yorumunu doğruladı. O sıralarda Yer'in kabuğunun levhalardan oluştuğu ve levha tektoniği teorisi kıtaların uzaklaşması görüşleri yeni yeni ortaya atılmıştı. Okyanus-ortası sırtları sistemi bir devrimdi ama daha önce kimse nasıl açıklayacağını bilemiyordu. Bruce Heezen 1957'de Princeton Üniversitesi'nde tek başına jeolojide devrim yaratacak konuşmasını verdi. Heezen ve Tharp'ın hazırladığı Kuzey Atlas Okyanusu'nun ilk fiziksel haritası 1957'de, ilk fiziksel okyanus haritası 1977'de basıldı. Heezen ve Tharp'ın levha tektoniği ve kıtaların uzaklaşması teorilerinin yaygınlaşmasına önemli katkıları olan Marie Tharp kariyeri boyunca arka planda kaldı; Ewing ve Heezen'in devrim yaratan meşhur makalesinde bile Tharp'ın ismi yoktu. O her zaman okyanuslar altında kilometrelerce uzayan rift vadilerini ve okyanus ortası sırtlarının ortaya çıkarılmasında katkıda bulunan bu yetenekli bilim adamları ile aynı grupta bulunduğu için şanslı olduğunu düşünürdü: "O günler oldukça heyecanlı günlerdi, bizler de kaşiftik" demekle yetindi.

Nilgün Okay
Jeofizik Mühendisi

Bültenimizin bu ayki dosya konusunun yazarlarının bir kısmını <http://kadin.muhendisler.googlepages.com> adresindeki Kadın Mühendisler Sitesi'nden aldık.

Kadın Mühendisler sitesi http://groups.yahoo.com/group/kadin_muhendisler/ e-grubunda bir araya gelmiş; mühendislik, mimarlık, şehir planlama ve fen bilimleri mesleklerinden, çalışan, işsiz, emekli ya da eğitim gören kadınlardan oluşuyor. Amaçlarını "iş yaşamında ve eğitimde kadınlara yönelik ayrımcılığı görünür kılmak, ayrımcılığın kaldırılmasına yönelik çalışmalar yapmak, düşünce ve deneyimlerimizi paylaşarak birbirimizle dayanışmak" olarak tanımlayan grup üyeleri, TMMOB bünyesinde de cinsiyet ayrımcılığına yönelik çalışma grubu oluşturulmasına yönelik çalışmalar içindeler.

Bültenimizin hazırlanışında bizden desteklerini esirgemeyen başta Ruhsar Kazak, Gülru Yıldız ve Özdeş Bodur olmak üzere tüm Kadın Mühendislerimize teşekkür ederiz.